

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Perivrivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Si probant se amisisse literas, & earum tenorem, admittuntur. cap. cum olim de priui.

4 PEREGRINI, & viatores, vbi cum que se inueniunt in paschate, possunt absolui, ex declaratione Eugenij III. supra, Absolutio, §. 16. Et si recesserunt cum licentia sui parochiani, vel Episcopi, intelliguntur etiam habere licentiam consistendi, & accipiendi communionem, si in paschate se alibi inueniunt, nisi expresse reseruauerint sibi aliquos casus. Ex quo enim dat licentiam, & non reseruat, videtur concedere. Accedentes etiam ad Papam ex iusta causa, siue in fauore suum, siue alterius: secundum Pan. in cap. meminimus. de app. post Innocent. sunt sub Apostolica protectione, vt interim contra eos non procedatur. Vide Sil. ibi. q. 2.

PERFIDIA.

PERFIDIA, qua homo non attendit promissum, peccatum est: quia contra virtutem fidei. & si iocosa, vel officiosa, venialis est: si autem perniciofa, quia videlicet nocet proximo quod ad animam, vel quod ad corpus, vel quod ad bona alia notabiliter, est mortalis. Si autem pro re parua, vel in primis motibus, vel sine intentione violandi finem, vel nocendi proximo, sed ex obliuione, vel ignorantia, vel confidentia, vel huiusmodi, venialis erit. quia tunc formaliter non erit perfidia, iuxta regulas mendacij. Ex his declarationem multorum, que possunt accidere non seruantibus fidem, elicere potes. Concord. Caieta. ver. perfidia.

PERICVLVM.

EXPONENS se periculo mortaliter peccandi, vt faciens rem, de qua dubium est, an sit licita, vel non, mortaliter peccat: quia sic potius vult transgressionem diuini precepti, quam abstinere a tali opere. Similiter peccat mortaliter vadens ad locum, siue cum societate, siue non, vbi est periculum peccandi mortaliter, & timet peccare, vel propter aspectum, vel persuasiones, vel commoditates, vel huius-

modi. Non enim hoc ex suo genere mortale est: quia nunquam homo cogitur ad peccatum mortale, sed ex conditione personarum, quae scit se fragilem, & dubitat cadere: eo maxime si per experientiam nouit se pro talibus cecidisse: quia scriptum: Si oculus tuus scandalizat te, & car. Si vero constanter se credit, & necessitas illuc eundi urget, non peccat mortaliter: secus autem non urgente necessitate: secundum Caietanum ibi. Exponere autem se corporali periculo, ad vitandum animae periculum, & propter Dei honorem, laudabile est.

PERIVRIVM.

PERIVRIVM, quod proprie est falsum iuramentum, mortale peccatum est: quia Deo fit iniuria, & contra illud preceptum Leui. 19. Non perurabis in nomine meo. Ad discernendum autem quando est mortale, attende quando est formale periurium, vt cum quis aduertit se falsum iurare, & vult iurare. Sic enim semper est mortale. Si autem non intendit iurare falsum, & tamen iurat, dicitur periurium materiale. Quando autem homo prudens & sciens periurat, semper mortaliter agit. Si vero periurat ex lapsu linguae, aut inaduertenter, vel ignoranter, non erit mortale: quia actus non est perfectus, sed tantum periurium materialiter. Si tamen iste actus rediret in naturam suae formae, vt cum quis non intendit falsum iurare, tamen iurat falsum, non curans adhibere curam, ne falsum iuret, tunc esset mortale: quia conuincitur potius velle periurare, quam discutere, ne falsum iuret, secundum Caieta. ibi. Parum enim de periurio videtur curare, de quo multum curandum est.

OMNE periurium, siue in affirmando, siue in negando, in quacunque materia fiat, vel quibuscumque verbis, & quacunque coactione, metu, loco, leuitate, consuetudine, vilitate, vel excusatione fiat, peccatum mortale est, quia contra Dei preceptum: nisi ex imperfectione actus, vt dictum est.

est suprâ immediatè.

3 OMNE peturium promissoriû de presenti, dū promittitur aliquod bonû vel malû, sine animo seruandi, aut animo obligandi se, aut animo non iurandi, semper est mortale, quia deest præsens veritas. Si quis autem iurauit animo vero facere aliquod malum, quod est mortale, vt occidere hominem, incurrit peturium: quia iuramentum applicatur ad materiam, quam oportet falsificare, & sic est mortale peccatum etiam quia firmatur voluntas ad aliquod mortale. Si verò tale malû est veniale, tunc iurans animo faciendi peccat tantû venialiter: vt si iuret non mutare sortu extra casum extroræ necessitatis. De futuro autem tempore iuramentû promissorium si non adimpletur, incurritur peturium, quando est obligatiuû, & est mortale, nisi quando materia non est capax vinculi obligatorij: vt quando est de malo, siue veniali, siue mortali, vel de omissione alicuius supererogationis boni, vel de actu indifferenti ad bonû, vel malum: vt si iurauit ire ad campû, vel leuare festucam, vbi nullum reperitur bonum, vile, vel honestum: in his nõ tenetur quis seruare iuramentum, sed siue mortali potest contrauenire, quia non est materia obligatoria, & ita nõ est simpliciter peturus, sicut si esset materia obligatoria.

4 ITEM ex aliquo euentu non tenetur seruare, vt si iurauit Rex facere gratiam quamcûque, & petatur aliquod malum, vt fecit Heroditas, nõ tenetur seruare, vel si euentus esset impeditiuus maioris boni: vt si iurauit contrahere cum Berta, & postmodû volo religionem intrare, non teneor seruare iuramentum. Item ex modo iurandi: vt si quis iuret non sedere in prima sede, vel huiusmodi, ad honorandum alterum, & tamen precibus coactus sedet, non est peturus: quia intelligendum est, quantum ad ipsum nolebat sedere: & in multis similibus. Sic Petrus dixit, non lauabis mihi pedes in æternum. Item quando quis iurauit vi, vel metu cadente in constantem vi-

rum. Tutius tamen est in his iuramentis factis metu à superiori relaxatione habere. Item ex relaxatione facta, vel ab eo, cui facta est promissio, vel à superiore, non tenetur sub peccato mortali seruare, & contraueniendo nõ fit peturus.

5 PERIVRIVM comminatorium de presenti, vt cum quis iurat animo mendaci, semper est mortale in quacunque materia fiat: quia fit Deo iniuria, & deest præsens veritas, vt suprâ dictum est. Si fiat animo veraci super re, quæ de se mortalis sit: vt quia iurauit diffamare, vel furari, &c., mortale est, & non tenetur implere, imò adimplendo mortaliter peccaret. Si verò iurauit punire, & hoc secundum iusticiam, & ex punitione maius bonum oritur, debet seruari: secus si non oritur, sed maius malum, vel quando is, cui comminatus est, veniam petit, & corrigitur: in his autem discretione opus est, & recti iudicij consideratione, quid magis expediat. An peccet mortaliter exigens iuramentum ab aliquo, quem scit falsè iuraturum, suprâ, iuramentum, §. 33. & alia, quæ ad hanc materiam spectant, vide ibi iuramentum, pet totû. An sit peccatû mortale sine necessitate iurare, suprâ, ver. iuramentum. §. 7.

PERMISSIO.

PERMISSIO peccatorum sine rationabili causa peccatum est. Rationabilis autem causa est, vel vitatio maioris mali, sicut lex lupanaria permittit, vel inductio maioris boni: vnde prælati, vel patres permittentes aliqua mala propter tenendam pacem, & huiusmodi, non peccant. Si autem facerent propter aliquod commodû proprium, vt quia lucrantur aliquod munus, vel fauorem, & huiusmodi, grauiter peccarent. Quando autem sit mortale, vel veniale, in casibus particularibus matura consideratione indiget. Vide Thom. 4. sentent. d. 33. qu. 2. 12. & secunda secundæ. q. 93. a. 3. & Panormita. in c. vt clericorum. de vi. & hon. cleri. ver. prælati, infra, Prælati. §. 2. & 5.